अहो रूपमहो वेशमहो अस्या नवं वयः ।
अहो चक्षुः कटाक्षञ्च मुनीनां मोहयन्मनः ॥ ५६ ॥
अहो सुकठिनं चारु स्तनयुग्मं सुवर्त्तुलं ।
विचित्रं कठिनं स्थूलं श्रोणियुग्मञ्च सुन्दरं ॥ ५७ ॥
नितम्बयुग्मं वलितं चक्राकारं सुकोमलं ।
श्वेतचम्पकवर्णाभं सर्व्वावयवमीप्सितं ॥ ५८ ॥
शरत्पार्व्वणकोटिन्दुविनिन्दास्यं सुशोभनं ।
ईषद्धास्यप्रसन्नास्यं वस्त्रेणाच्छादितं मुदा ॥ ५९ ॥
वपुः सुकोमलं [6]चालं नातिदीर्घं न वङ्कुरं ।
वह्निशुद्धांशुकं रत्नभूषणैर्भूषितं सदा ॥ ६० ॥
दाडिम्बकुसुमाकारं सान्द्रं सिन्दूरसुन्दरं ।
कस्तूरीविन्दुना सार्द्धं स्निग्धचन्दनविन्दुभिः ॥ ६१ ॥
पक्वविम्बफलाकारमधरौष्ठपुटं परं ।
दन्तपङ्क्तियुगञ्चैव दाडिम्बवीजसन्निभं ॥ ६२ ॥
सुचारु कवरीभारं मालतीमाल्यमण्डितं ।
तस्यै ददौ च कामाग्निं दृष्ट्वा तां कमलोद्भवः ॥ ६३ ॥
दृष्ट्वा सा चन्द्ररूपञ्च कामोन्मत्ता विचेतना ।
कृत्वा कटाक्षं सेरास्या मां भजस्वेत्युवाच सा ॥ ६४ ॥
सस्मितः प्रययौ चन्द्रो लज्जया च सभातलात् ।
कामं दृष्ट्वा च चकमे कामार्त्ता सा गतत्रपा ॥ ६५ ॥

---

[6] चारुइति R.